

Pensava, quan hàgiu acabat aquest experiment, nomenar-vos investigador biològic en un d'aquests planetes. Hi haurà molt a fer. Bé, he estat molt content...

Li estrenyé novament la mà i sortí, l'enravenada esquena lluint d'eficàcia i decisió.

Centres va girar-se i s'adonà que el seu cos nou no es movia tan fàcilment. Ja s'imaginava les dures sorres i les metzines químiques inconegudes que trobaria sobre un planeta verge... l'inici d'una vida nova fútil i buida que no podia tenir cap sentit per als robots. No us podem destinar més diners! Si amb prou feines en tenia per a pagar les factures encara pendents!

Quatre-cents anys... i una nau enviada a Arcture havia acabat amb tot en tres mesos!

L'instint, va pensar novament... que li donessin una vida dotada d'intel·ligència i d'instint i en un any potser hauria resolt la meitat dels problemes de la seva raça... Però els robots no podien tenir instints. Cinquanta anys d'estudis ho havien demostrat.

Besum va aixecar la mà per saludar-lo quan tornà. Centres s'adonà que la dissecció era gairebé acabada i l'antic robot era novament actiu. L'articulació de la seva ridícula maxilla es movia i de la boca li sortien mots rogallosos. Centres girà el cap vers la taula de dissecció, després donà mitja volta quan va entendre aquests mots:

"error... error... remugava el robot. No pot pas viure. Cerebell dolent... Manca glàndula pinal... la medulla és bona però no encéfala... circumvolucions errònies. Potser funció pituitària defectuosa? No, com és possible? potser mutació. Molt malament... necessari un micro Milliken.

Examinar nuclis cel·lulars. Potser solament un fenomen, potser malaltia nova."

Els dits de Centres, tensos i encarcerats, remenaven en el maletí per agafar el joc de lents. Besum li va fer amb el cap un signe que esperés. Va sortir molt de pressa i tornà tot seguit amb algunes peces metàl·liques a les mans. Això no anirà bé, però aquests adaptadors ho haurien de resoldre. Tingueu, 324 MD 2991. Ara veniu ací per examinar-lo en aquesta taula...

Centres s'adonà que un fil prim feia connexió amb un dels adaptadors.

– No coneix la nostra terminologia biològica Centres. És necessari que nosaltres vegem les mateixes coses que ell... Tingueu... ho comprovarem per la pantalla. Ara, 324 MD 2991, digueu-nos el que no funciona i mostreu-nos-ho. ¿Les vostres mans tenen la precisió necessària per a fer-ho?

– Mans amb una precisió d'una mil milionèsima de polzada digué el robot.

* *Lester del Rey*, nat el 1915 d'ascendència espanyola, va menar una vida professional variada: venedor de diaris, fuster, cambrer de vaixell, abans d'encetar la seva carrera literària en el camp de la ciència-ficció. La seva producció es caracteritza per un nombre determinat de novel·les memorables. Entre d'altres: *Helen O'Loy* (1938), *Nerves* (1942) –que amb molt de realisme descriu un accident en una central nuclear–; *For I am a jealous people* (1954). D'ençà de 1969 és crític de llibres de la revista "If".

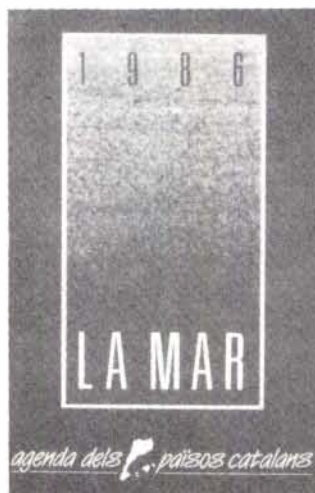
(lectures)

Publicacions rebudes

– Societat Catalana de Ciències Físiques, Químiques i Matemàtiques, Filial de l'Institut d'Estudis Catalans: *Bulletí del Cinquantiari (1932-1982)* Edita l'Institut d'Estudis Catalans. 478 pàgs.

– Santiago Riera i Tuèbols: *Ciència i Tècnica a la il·lustració: Francesc Salvà i Campillo (1751-1828)*. Premi Lluís Sayé 1933. Pròleg de Moisès Broggi. Edicions la Magrana, col·lecció Els Orígens. 265 pàgs.

– Romà Dolcet i Olives, Daniel Sau i Raventós: *Agenda dels Països Catalans 1986, La mar*. Cercles Culturals dels Països Catalans.

– *Bulletí del Centre d'Estudis del Ripollès*, nº 9-desembre de 1985. Edita Centre d'Estudis del Ripollès. 27 pàgs.

